588/00

Den 28. februar 2000 blev i sag nr. 48.681:

xxxxx xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxx

mod

Danica
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Danica, klager over, at selskabet fra den 1/6 1998 har stoppet udbetaling af erstatning for tab af erhvervsevne.

Selskabet har i skrivelse af 9/10 1998 til nævnet redegjort for sagen på følgende måde: "Den 21. april 1997 modtager vi en lægeattest og en skadeanmeldelse. Det fremgår af papirerne, at forsikrede er blevet syg den 1. november 1996. Vi skriver til forsikrede den 14. maj 1997 og bevilger udbetaling ved tab af arbejdsevne fra den 1. februar 1997 og frem til den 1. juli 1997. Vi skriver samme dag til psykiatrisk Hospital i Århus efter yderligere oplysninger. Disse modtager vi den 26. maj 1997. Vi skriver til forsikrede den 17. juni 1997 og oplyser, at vi har skrevet til Århus Kommune efter pensionssagens lægelige akter. Den 25. juni 1997 modtager vi fra Århus Kommune oplysninger om, at forsikrede ikke har søgt om førtidspension, men at han i stedet for er henvist til et afklaringskursus, som afholdes i august måned. Vi skriver til forsikrede den 4. juli 1997 og oplyser, at vi har forlænget udbetalingen til den 1. august 1997. Vi oplyser samtidig, at vi vil forelægge sagen for vores lægekonsulent med henblik på, om vi pr. kulance vil støtte ham i en omskolingsperiode. Den 21. juli 1997 skriver vi til forsikrede og oplyser, at vi har forlænget udbetalingen til den 1. oktober 1997. Vi gør opmærksom på, at vi

endnu ikke har taget stilling til, om han er berettiget til fortsat udbetaling efter den 1. oktober 1997 og oplyser samtidig, at vi kontakter kommunen efter hans samtale med dem den 16. september 1997 for at høre, hvilke planer der er lagt. Vi skriver den 2. oktober 1997 til Århus Kommune. Den 14. oktober 1997 modtager vi svar. Vi forelægger sagen for vores lægekonsulent, der vurderer, at forsikredes generelle erhvervsevne er nedsat med halvdelen. Dette skriver vi til forsikrede den 6. november 1997. Vi oplyser samtidig, at han ikke længere opfylder betingelserne for hel udbetaling, men at vi har bevilget ham halv udbetaling foreløbig frem til den 1. februar 1998. Vi oplyser endvidere, at vi afventer resultatet af hans arbejdsprøvning, og at Danicas lægekonsulent herefter vil vurdere, om han fortsat er berettiget til halv udbetaling. Vi gør opmærksom på, at han ikke er berettiget til udbetaling under en egentlig omskoling, men at Danica vurderer i hvert enkelt tilfælde, om vi udover forsikringens dækning har mulighed for at støtte ham i rimelig og relevant omskolingsperiode. Den 18. november 1997 modtager vi brev fra forsikrede. Han er ikke enig i vores vurdering af hans erhvervsevne, da han mener, at hans erhvervsevne for øjeblikket er reduceret med mere end 2/3. Han anmoder derfor om hel udbetaling. Vi modtager den 2. december 1997 et brev fra Århus Kommune med oplysning om, hvornår forsikrede skal starte på arbejdsprøvning. Vi forelægger sagen for vores lægekonsulenter. Begge lægekonsulenter er enige i, at forsikredes generelle erhvervsevne er nedsat med halvdelen. Dette skriver vi til forsikrede den 17. december 1997. Vi oplyser samtidig, at vi har bevilget fortsat halv udbetaling, indtil han er blevet arbejdsprøvet. Vi oplyser endvidere betingelserne for fortsat udbetaling og omskoling samt vedlægger en kopi af forsikringsbetingelserne. Den 22. december 1997 modtager vi brev fra forsikredes hustru B.J., der oplyser, at de er meget utilfredse med vores behandling af sagen. Vi skriver til forsikrede den 9. januar 1998, at vi vil tage sagen op til ny vurdering, hvorefter de snarest vil høre fra os. Vi forelægger herefter sagen igen for vores lægekonsulent. Den 27. januar 1998 skriver vi til forsikrede og oplyser, at vi ved en fornyet gennemgang af sagen har besluttet at udskyde vurderingen af hans erhvervsevne i ethvert erhverv, til vi har modtaget resultatet af arbejdsprøvningen. Vi bevilger på baggrund af dette hel udbetaling ved tab af arbejdsevne med tilbagevirkende kraft fra den 1. oktober 1997, og foreløbig frem til resultatet af arbejdsprøvningen foreligger. Den 24. februar 1998 modtager vi brev fra forsikrede, der oplyser, at han skal til møde med kommunen den 27. april 1998. Vi skriver til forsikrede den 4.

marts 1998, hvor vi oplyser, at vi har forlænget udbetalingen til den 1. maj 1998 og oplyser samtidig, at vi vil skrive til kommunen og bede om resultatet af dette møde. Den 28. april 1998 skriver vi til Århus Kommune. Vi modtager svar fra Århus Kommune den 13. maj 1998. Den 28. maj skriver vi til forsikrede. Vi oplyser, at vi har forlænget udbetalingen frem til den 1. juni 1998. Vi oplyser samtidig, at vi har skrevet til kommunen efter yderligere oplysninger. Vi gør opmærksom på, at vi endnu ikke har taget stilling til, om vi kan støtte hans videre forløb. Den 9. juni 1998 modtager vi brev fra forsikrede, og den 11. juni 1998 modtager vi brev fra Århus Kommune. Vi forelægger sagen for vores lægekonsulent, der vurderer på baggrund af de lægelige akter, vi har i sagen, at hans erhvervsevne ikke længere er nedsat med mindst halvdelen. Vi skriver til forsikrede den 30. juni 1998. Vi oplyser, at udbetalingen ved tab af arbejdsevne stopper pr. 1. juni 1998, da han er startet i lønnet optræning. Vi oplyser endvidere, at vores lægekonsulent har vurderet, at hans erhvervsevne ikke længere er nedsat med mindst halvdelen, hvilket er betingelsen for halv udbetaling ved tab af arbejdsevne. Vi gør samtidig opmærksom på, at i det øjeblik han starter på revalidering/arbejdsprøvning eller lignende, betragtes han ikke længere som erhvervsudygtig og har derfor ikke længere krav på udbetalingen ved tab af arbejdsevne. Årsagen er, at når han kan deltage i revalidering, og når han forventes at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet efter denne, er hans generelle arbejdsevne ikke nedsat i et omfang, der giver ret til udbetaling ved tab af arbejdsevne. Hvis optræningen skulle mislykkes, beder vi ham vende tilbage. Den 7. juli 1998 og den 4. august 1998 modtager vi brev fra forsikrede. Han oplyser, at han ikke kan acceptere vores afgørelse af hans sag. Vi skriver til forsikrede den 14. august 1998, hvor vi fastholder vores tidligere afgørelse af, at hans arbejdsevne ikke længere er nedsat med mindst halvdelen, hvilket er betingelsen for halv udbetaling. Vi oplyser endvidere, at han ikke betragtes som erhvervsudygtig, når han starter på revalidering/arbejdsprøvning eller jobtræning og derfor ikke har krav på udbetaling ved tab af arbejdsevne. Dette gælder, uanset om han er ansat med løntilskud, eller hvis han havde fået bruttorevalideringsydelse. Vi beder ham kontakte os, hvis der sker en forværring i hans tilstand, eller hvis optræningen mislykkes. Den 19. august 1998 modtager vi brev fra forsikredes hustru B.J. De vil ikke acceptere Danicas afgørelse af sagen. Vi kontakter Tryg-Baltica Forsikring, der oplyser, at de har indkaldt forsikrede til en speciallægeundersøgelse på Psykiatrisk Hospital i Århus. Danica aftaler herefter med Tryg-Baltica

Forsikring, at når de modtager resultatet af undersøgelsen, vil de sende os en kopi. Dette skriver vi til forsikrede den 9. september 1998. Vi oplyser samtidig, at når vi modtager erklæringen, vil vi forelægge sagen for vores lægekonsulent med henblik på en ny vurdering af hans generelle arbejdsevne og eventuel genoptagelse af udbetalingen efter den 1. juni 1998. **Forsikredes klage:** Forsikrede klager over, at Danica ikke vil fortsætte med at udbetale tab af arbejdsevne, indtil vi modtager nye lægelige oplysninger eller minimum frem til og med november 1998, hvor ansættelse i flexjob kunne komme på tale. **Danicas afgørelse:** Hertil skal vi anføre, at vi fastholder, at forsikrede på de foreliggende oplysninger ikke opfylder betingelserne for fortsat udbetaling ved tab af arbejdsevne. Det fremgår af papirerne fra Århus Kommune, at forsikrede er startet i lønnet optræning med en løn på 24.000 kr. om måneden, og af skadeanmeldelsen fremgår det, at han tidligere havde en indtægt på 19.000 kr. om måneden. Det fremgår af forsikringsbetingelserne, at: 'Tab af arbejdsevne foreligger, når forsikrede ikke længere er i stand til at tjene - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - hvad der i samme egn er almindelig for fuldt arbejdsdygtige personer med tilsvarende uddannelse og alder'. Forsikringen giver ret til udbetaling ved tab af arbejdsevne, hvis forsikredes arbejdsevne er nedsat til 1/3 eller mindre. Kriteriet kan sidestilles med tilkendelse af førtidspension, og det er derfor den generelle arbejdsevne, der er forsikret. Vi har nu ved gennemgang af sagen konstateret, at vi internt i Danica ved en fejl har registreret forsikringen med to tab af arbejdsevnedækninger. Henholdsvis en dækning, der giver udbetaling ved 2/3 erhvervsudygtighed - 415, og en dækning, der både giver udbetaling ved 2/3 og 1/2 erhvervsudygtighed - 448. Forsikringen indeholder alene en 415-dækning med ret til udbetaling ved 2/3 erhvervsudygtighed, hvilket også fremgår af forsikredes egne dækningsoplysninger og forsikringsbetingelserne. Vi vil naturligvis ikke kræve for meget udbetalt på dækning 448 tilbage, men ved eventuelle fremtidige udbetalinger er det alene 415-dækningen, der vil blive udbetalt. Der vil således kun kunne ske udbetaling ved 2/3 erhvervsudygtighed. Til Deres orientering udgør den månedlige 415-ydelse 19.461,20 kr. og 448-dækningen udgjorde fejlagtigt 950,40 kr. Afslutningsvis kan vi oplyse, at Danicas lægekonsulent ikke mener, at forsikredes erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller mindre. Hvis optræningen/flexjobbet af helbredsmæssige årsager mislykkes, og der hermed er

indtægtstab, vil Danicas lægekonsulent vurdere forsikredes generelle erhvervsevne på baggrund af resultatet af speciallægeerklæringen fra Psykiatrisk Hospital i Århus."

Klageren har i skrivelse af 18/10 1998 til nævnet kommenteret selskabets redegørelse på følgende måde: "Jeg har nu læst Danicas redegørelse, og den giver anledning til at kommentere en række af de fremførte punkter. Årsagen til at jeg ikke søgte førtidspension, var, at sagsbehandleren ved kommunen oplyste, at der var sket en stramning af betingelserne for tildeling af førtidspension, bl.a. skulle alle muligheder være udtømte, hvilket ikke var tilfældet for mit vedkommende, idet jeg blev henvist til et aktiveringskursus og derfra til 'Jobgruppen', der er en funktion under Århus kommunes Social og Sundhedsforvaltning og hvis opgave det er, at hjælpe sygedagpengemodtagere tilbage til arbejdsmarkedet efter længere tids sygdom. Dette førte som omtalt i sagsfremstillingen i klageskemaet til arbejdsprøvning og nu optræning hos H. og Co. For god ordens skyld skal jeg anføre, at der ikke er tale om omskoling som anført i Danicas skrivelse af 9. okt. 1998 ... Danicas lægekonsulent vurderer juni 1998 min arbejdsevne til 'ikke længere er nedsat med mindst halvdelen' uden at have direkte kendskab til min sag. De lægelige oplysninger Danica har i sagen er fra Psykiatrisk Hospital fra maj måned året før. Jeg fremhæver dette som et eksempel på, på hvilket grundlag Danica baserer sine afgørelser. Danica bruger udtrykket revalidering/arbejdsprøvning ... Jeg vil hertil gøre opmærksom på, at der ikke er tale om en revalidering, men et forløb, der tager udgangspunkt i min sygdom og som har til mål at udnytte min eksisterende viden/færdighed i en langsom tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Det har dog hurtigt stået klart både for sagsbehandleren i kommunen, ledelsen, hvor jeg var til arbejdsprøvning samt mig selv, at min arbejdsevne aldrig bliver normal. Der skal være mange hvilepauser, og der kan ikke pålægges mig opgaver, der skal løses inden for en vis tid. Min eneste mulighed, bortset fra førtidspensionering, er at blive ansat i et såkaldt fleksjob med tilskud på 75% eller 50% fra kommunen. Denne ordning og mit forløb op til denne er åbenbart ikke kendt/erkendt af Danica, som betragter forløbet som en tilbagevenden til arbejdsmarkedet på normale vilkår, hvilket ikke er tilfældet, som det fremgår af min redegørelse ovenfor. Udfaldet af arbejdsprøvningen frem til ultimo november er ikke givet p.t. Med hensyn til de fremførte kr. 19000 som månedsløn ... vil jeg anføre, at forsikringen i sin tid blev tegnet

som led i en pensionsordning i et tidligere ansættelsesforhold til sikring af mig og min familie mod for stort fald i levefod, hvis jeg blev uarbejdsdygtig. Beløbet skal ses i forhold til, at jeg en årrække oppebar en gage på kr. 47.000 om måneden plus fri bil og fri telefon. Desuden betalte arbejdsgiveren et pensionsbidrag på 15% af gagen. Dette ansættelsesforhold ophørte juni 1994, og hermed var spiren lagt til den først depression, som jeg havde efteråret 95. Depressionen blev behandlet ambulant. Den næste behandlingskrævende depression kom et halvt år senere og blev ligeledes behandlet ambulant. Den tredje i rækken og indtil nu den sidste medførte indlæggelse på Psykiatrisk Hospitals lukkede afdeling 1. november 1995. De anførte 19000 kr. er fra et tidspunkt, hvor min sygdom var under udvikling. De afspejler således ikke min indtjeningsevne i rask tilstand. Danica sidestiller ... kriteriet 'arbejdsevne nedsat til 1/3 eller mindre' med tilkendelse af førtidspension' og det derfor er den generelle arbejdsevne, der er forsikret. Dette er for mig uforståeligt. ... De ligeledes anførte kr. 24.000 pr. måned er, hvad der svarer til dimitendsats for civilingeniører og således slet ikke, hvad jeg kunne tjene, hvis jeg havde været rask. Selv med støtte fra Danica kan jeg ikke oppebære en indtægt, jeg tjente før min sygdom satte ind. De for store udbetalinger i forhold til forventet beløb tolkede jeg som en slags bonusopskrivning, og det gav ikke anledning til videre overvejelser fra min side. Denne 'uorden' i Danicas forhold forstærker kun mit ønske om, at en uvildig instans ser på sagen til sikring af korrekt behandling. Til slut anfører Danica ... at de vil revurdere sagen, hvis optræningen/fleksjobbet mislykkes på basis af speciallægeerklæring - initieret af Tryg-Baltica. Dette er ikke i overensstemmelse med Danicas skrivelse af 9. september 1998, hvor de anfører, at en revurdering alene vil ske på basis af speciallægeerklæringen. Her er det ikke krævet, at optræningen/fleksjobbet er mislykket. Jeg mener, Danica skal fastholdes på deres første tilsagn."

Selskabet har herefter i skrivelse af 24/11 1998 til nævnet bemærket følgende: "Vi kan oplyse, at det er korrekt, som forsikrede oplyser i sit brev, at der efter den 1. juli 1998 ikke kan påbegyndes en ansøgning om førtidspension, før alle aktiverings-, revaliderings- og behandlingsmæssige samt andre foranstaltninger, der kan forbedre erhvervsevnen, har været afprøvet. Dette betyder, at muligheden for etablering af et flexjob også skal være forsøgt, for en eventuel førtidspension kan rejses. Personer, hvis erhvervsevne varigt er nedsat med

mindst halvdelen, kan være berettiget til både førtidspension og til at modtage tilbud om flexjob. Uanset om der er tale om en valgsituation eller ej, vil Danica ikke stille krav om at forsikrede tilkendes en førtidspension, men vil foretage en selvstændig vurdering af, om forsikredes generelle erhvervsevne er varigt nedsat i en grad, der berettiger til udbetaling ved tab af arbejdsevne, hvilket vil sige, at forsikredes erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller mindre. Såfremt forsikrede opfylder betingelserne for udbetaling, for så vidt angår erhvervsevnetabet, vil udbetalingen også afhænge af, om han oppebærer en indtægt, der er højere eller lig med hans lønindtægt inden sygemeldingen. Forsikrede anfører i sit brev, at det forløb, han har været igennem på virksomheden H. og C, ikke er et revalideringsforløb. Han gennemgik en arbejdsprøvning i virksomheden i perioden fra den 2. januar 1998 til den 31. maj 1998. Der var her tale om et forrevalideringsforløb, hvor han bibeholdt sygedagpenge. Den 1. juni 1998 overgik han til arbejdsoptræning, hvor han, efter den på det tidspunkt gældende bistandslovs revalideringsbestemmelser (§ 43 stk. 8), modtog løntilskud. Der var/er således tale om egentlig revalidering. Ifølge nugældende lovgivning skal mulighederne for revalidering til beskæftigelse på normale ansættelsesvilkår være udtømte, før der kan etableres et flexjob. Århus Kommune har således skulle afprøve revalidering, uanset om sigtet var flexjob eller førtidspension. Som vi tidligere har oplyst, fremgår det af skadeanmeldelsen, at forsikrede, før han blev syg den 1. november 1996, har haft en indtægt på 19.000 kr. om måneden. Af de papirer, vi senere modtager fra Århus Kommune, fremgår det, at forsikrede den 1. juni 1998 er startet i lønnet optræning med en indtægt på 24.000 kr. om måneden. Forsikrede oplyser i sit brev, at han tidligere har haft en indtægt på 47.000 kr. Hertil kan vi oplyse, at dette ligger 1 1/2 år tilbage, fra før vi modtog sygemeldingen. For at være berettiget til fortsat udbetaling ved tab af arbejdsevne kræves det, at forsikredes generelle arbejdsevne er varigt nedsat til 1/3 eller mindre. ... Danicas lægekonsulent mener ikke, på de foreliggende lægelige oplysninger, at forsikredes erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller mindre, og Danica mener ikke, at forsikrede har et indtægtstab, da forsikrede tidligere har haft en løn på 19.000 kr. om måneden og nu modtager 24.000 kr. om måneden. Afslutningsvis kan vi oplyse, at vi fortsat afventer resultatet af speciallægeerklæringen fra Psykiatrisk Hospital i Århus. En eventuel genoptagelse af udbetalingen vil kun kunne ske, hvis Danicas lægekonsulent, på baggrund af de nye lægelige oplysninger, vurderer, at forsikredes generelle erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller mindre, og

at forsikrede ikke længere oppebærer nuværende løntilskud i arbejdsoptræningen eller flexjob."

Efter at have modtaget udtalelse fra overlæge P.M. Psykiatrisk Hospital, har selskabet fastholdt sin afgørelse. I undersøgelsens konklusion af 15/12 1998 hedder det: "Pt. har diskrete tegn på en vertebralis insufficiens. Derudover har pt. nok et perseptivt høretab på venstre øre, som giver ham øresusen på øret og er årsagen til at Weber lateraliseres til højre øre. Foreslår, at pt. henvises til otolog. Derudover findes der normale forhold og ingen umiddelbare tegn på intrakraniel patologi."

Efter modtagelsen af speciallægeerklæringen bemærkede selskabet endvidere i skrivelse af 4/2 1999 til nævnet følgende: "Vi kan oplyse, at vi har forelagt sagen for Danicas lægekonsulent, og at vi på de foreliggende oplysninger fastholder vores tidligere vurdering, da lægekonsulenten har vurderet, at forsikredes arbejdsevne ikke er nedsat til 1/3 eller mindre på grund af hans psykiske lidelse. Det fremgår af speciallægeerklæringen, at forsikrede skal til en yderligere undersøgelse hos neurolog P.M., da der er mistanke om en neurologisk lidelse. Danica vil, når resultatet af undersøgelsen foreligger, indhente denne. Vi vil herefter forelægge sagen for lægekonsulenten, der vil vurdere, om den eventuelle neurologiske lidelse har betydning for vores vurdering, og i givet fald fra hvornår tilstanden eventuelt er blevet forværret."

Klageren har heroverfor i skrivelse af 7/2 1999 til selskabet anført følgende: "Som svar på Deres brev af 4. februar 1999 vil jeg medgive, at jeg efter 1. december 1998 må anses for at have mere end en tredjedel arbejdsevne, idet min arbejdsgiver er villig til at betale halvdelen af min løn. Den anden halvdel bliver refunderet af det offentlige i den såkaldte flex-job ordning. Det er blevet fremhævet af min sagsbehandler gennem hele forløbet, at fastlæggelse af min arbejdsevne ikke kunne foretages af min egen læge, speciallæge i psykiatri eller andre lægelige instanser. Besvarelsen ville være at finde ude på arbejdspladsen i det aktuelle job, og sagsbehandleren fra kommunen ville være den instans, der i forhold til det offentlige havde den endelige afgørelse om min arbejdsevne. Da De - Danica - i hele forløbet har lagt vægt på

det offentliges behandling af min situation f.eks. med hensyn til evt. førtidspensionering, synes jeg det vil være på sin plads, at de også tog hensyn til det offentliges syn på min arbejdsevne udtrykt ved den refusion, min arbejdsgiver har fået i perioden 1. juni 1998 til 1. december 1998, nemlig 100% for de tre første måneder og 75% for de efterfølgende tre hvilket vil sige 0% og 25% arbejdsevne, hvorfor jeg skulle været berettiget til fortsat ydelse i dette halve år. Vores uenighed går derfor alene på tidspunktet, hvor jeg opnår mere end en tredjedels arbejdsevne. Jeg fastholder med udgangspunkt i det ovenførte 1. december 1998, hvor De siger 1. juni 1998. Jeg synes, det ville klæde Dem, hvis de ville acceptere mit krav, som det er anført her, især når man tager i betragtning, at De og andre forsikringsselskaber nyder godt af den politiske vilje, der er til at begrænse antallet af førtidspensioneringer og i stedet satse på fleksjob ordninger. Afslutningsvis kan jeg oplyse, at jeg har været til undersøgelse hos neurolog P.M. i begyndelsen af december 1998, og heldigvis blev der ikke konstateret noget unormalt."

Speciallægeerklæringen af 14/12 1998 indeholder bl.a. følgende: "**Konklusion** Der findes aktuelt symptomer på let til moderat depression. Der er en klar funktionsnedsættelse i forhold til tidligere, specielt i form af hurtigt psykisk udtrætning, hukommelse- og koncentrationsvanskeligheder. Hukommelsesvanskelighederne og nedsættelsen af funktionsniveauet forekommer umiddelbart mere udtalte, end man ville forvente ud fra depressionsgraden, og da BVJ, ud over de depressive symptomer, har diskrete symptomer, som kunne give mistanke om et organisk/neurologisk grundlag for den depressive tilstand (ensidig rysten, balanceusikkerhed og svimmelhed), henvises han til ambulant undersøgelse ved speciallæge i neurologi, P.M. Arbejdsevnen må således vurderes som ganske betydelig nedsat i forhold til tidligere, men det kan ikke udelukkes, at tilstanden vil kunne bedres ved yderligere intensivering af den antidepressive behandling. Dette naturligvis under forudsætning af, at depressionssymptomerne ikke er sekundære til en neurologisk lidelse."

Klageren har efterfølgende i skrivelse af 26/9 1999 meddelt, at han nu er diagnosticeret som maniodepressiv af typen unipolær. I udskrivningsbrev af 24/9 1999 fra Århus Universitetshospital hedder det: "Ovennævnte blev henvist til mig i december 1998 til special-

lægeundersøgelse. Jeg fandt ham på daværende tidspunkt let til moderat deprimeret, men havde mistanke om lettere dementielle symptomer. Pt. blev set af neurolog (kopi af neurologisk tilsyn vedlagt), og der blev foretaget MR-skanning. Der fandtes ingen sikker organisk forklaring på pt's symptomer, og da han, i den periode jeg har talt med ham, har været vedvarende deprimeret, trods antidepressiv behandling, forsøgtes potenserende behandling med Litium, som på en dosis på 2 tabl. x 2 dagl. ligger på et serumniveau på 0,60. Pt. har i løbet af 2 uger, mærket en markant bedring af tilstanden."

Selskabet har i skrivelse af 25/11 1999 bemærket, at oplysningen har været forelagt dets lægekonsulent, der vurderer, at klagerens erhvervsevne ikke har været nedsat til 1/3 eller mindre i perioden 1/6 1998 - 1/12 1998.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "Tab af arbejdsevne foreligger, når forsikrede ikke længere er i stand til at tjene - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer med tilsvarende uddannelse og alder. Forsikringen giver ret til udbetaling, hvis forsikredes arbejdsevne som følge af sygdom eller ulykkestilfælde nedsættes til 1/3 eller mindre af den fulde arbejdsevne."

Nævnets flertal udtaler:
I lighed med andre sociale ydelser – og i øvrigt i overensstemmelse med nævnets praksis i lignende sager, jf. således nævnets kendelse i sag nr. 47.903 – kan den del af klagerens løn, der hidrører fra kommunens tilskud under flexlønordningen, ikke tages i betragtning ved vurderingen af klagerens erhvervsevne.

Herefter – samt efter, hvad der er oplyst om grundlaget for de hidtidige betalinger til klageren, og efter, hvad selskabet over for nævnet i øvrigt har anført som begrundelse for at standse

udbetalingen til klageren – finder nævnets flertal, at selskabet også for perioden 1/6 – 1/12 1998 skal yde ham erstatning for tab af erhvervsevne.

Derfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, Danica, skal anerkende, at klageren også for perioden 1/6 – 1/12 1998 har krav på erstatning for tab af erhvervsevne, og skal med tillæg af renter efter forsikringsaftalelovens § 24 betale klageren den erstatning, der således tilkommer ham.

Poul Sørensen